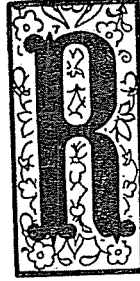

Neşriyat • Tenkid • Tahlil

KOMÜNİZME REDDİYE

Semahaddin CEM

Ühucularla Maddeciler yeryüzünde dâima karşılıklı mücadele içinde bulunmuşlar; Rûhcuların hemen her def'asında galip gelmeleri sonunda Maddeciler siner ve susar gibi olmuş, sonra yine sinsî sinsî habîs faaliyetlerine, cemiyetlerde tutunmağa çalıştıkları derece ve nisbetlerde, başlamışlar ve zaman zaman devam edegelmişlerdir. Marx'danberi sözüm ona yüksek bir felsefe (!) sistemine bürünen Târihî Madencilik ile ihtilâlcî ve anarşist Sosyalizm ve Komünizm, bilhassa İkinci dünya savaşından sonra, zâhiren de olsa, cihanın bir çok bölgelerinde, dinmeyen bir ağrı ve bir zehir tabakası gibi yayılmak ve hür dünyanın başına en büyük belâ, en korkunç tehlike olma istidâdını göstèrmekte bulunmuştur. Mâneviyatın ve milliyet duygusunun, millî ahlâk şûrunun zayıflamağa yüz tuttuğu topluluklarda Komünizm'in istilâcî tehlike çanı çalmağa ve yayılma zemini hazırlanmağa başlamış sayılmalıdır. Târihî Maddeciliğin en büyük hasmı «manevî kıymetler sistemi» dir. Her müesseseye binbir entrika ile girmeğe ve müdâfilere hattâ fedâiler bulmağa muvaffak olan târihî maddeciler her şeyden önce an'anelerin düşmandırlar. Taarruzları da elbette ve muhakkak an'anelere karşı olacaktır. Milliyetlere taarruz edecekler, dine ve mukaddesata taarruz edecekler, târihe ve millî değerlere ve dile saldıracaklardır.. Bunlar, onların şaşmaz ve değışmez gizli veya açık taarruz plânlarının esâsıdır. Millî varlıklarını, mütecânis mânevî birliklerini, güzel müsterek dillerini ve ahlâkî an'aneleriyle mânevî diğer değerlerini kaybetmeğe ve hiçe saymağa başlayan küteller ve insan yığınları bir müddet sonra târihî maddecilerin kurdukları amansız gerili ağların içine büyük gaflet ve perişanlıkla düşmekten kurtulamazlar.

İçtimaf adaletin kurulması ve iktisâdî refâhın bütün halk tabakalarını saracak şekilde yükselmesi komünistlerin ve gaafil kapitalistlerin hiç işlerine gelmez. Halbuki halktan alınan halk'a mutlaka ve muhakkak geri vermek şarttır.

Dünya medeniyet ve hakkaniyet tarihinde en büyük inkılâb ve intibah olan İSLÂMİYET, meydana getirdiği içtimaf ve iktisâdî müesseseleri ve teşkilâtlarıyla yeryüzünde büyük bir

refah seviyesinin devamlı surette hakim olabileceğini ifşâ ve isbât etmiştir. Bu müesseseleri tatbik mevkiine koymak, komünizme o diyarda vurulacak en kuvvetli ve tesirli darbelerden birini ve en ehemmiyetlisini indirmek demektir.

Yoksa, sefaletle sefâhatin âdetâ kucaklaştığı ve kolektivitele-
rin asıl bünyesi ve nüvesi olan orta tabakanın silinmeğe başladığı, mülkiyet duygusunun zayıfladığı ve diğer taraftan müfrit kapitalist istismarının arttığı beşer topluluklarında mânevî değerlerin yıkılışını bildiren alârm düdüğünün sesini ve tarihi maddecilerin hain te-
bessümlerini görmek ve zafer sayhalarını işitmek işten bile değildir..

Bir kimse ne kedisini satacak kadar sefil ve ne de karşısındakini satın alacak derecede sefil olmayacaktır. İşte İslâmiyet'in iktisadiyât sistemini böyle bir ahlâkî muvâzene müteârifesi içinde öz olarak toplayabiliriz. Büyük Peygamber Hazreti MUHAMMED: «İnsanlar bir tarağın dişleri gibi, birbirine müsavidir» buyuruyor: Bu müsavat (eşitlik), komünizmdeki ve kolektivizmdeki sefaletin müsâvatı değil, teassüs edecek içtimâî adaletteki müsâvat müessesesidir. İçtimâî adâletin teassüsüne ve mânevî değerlerin yükselişine içtimâî şuûrun rûhî basamaklarından gidilir. İçtimâî şuûrun teşekkülü için ise, ferdi şuûrun uyanması şarttır. Ferdi şuûr olmadan içtimâî şuûrun teassüs ve teşekkülünden bahsedilemez.

Komünizmi yere serecek olan dîn, ahlâk ve milliyet cemiyetlerin bakaası için elzem olan en kuvvetli ve kıymetli mânevî değerlerdir. Ferdi kanaât duygusu, içtimâî teâvün, insanlara yardım faziletini hep bu mânevî kıymet ve şuûrdan meydana gelir. Onun içindir ki İslâmın Büyük Peygamberi: «İrâd ve akârı edinmekte ileri gitmeyiniz, zirâ dünyâya meyledersiniz!» ve «kendiniz için sevdiğiniz ve arzû ettiğiniz bir şeyi diğer insanlar için de sevinceye ve arzu edinceye kadar iymân etmiş ol-

mazsınız» buyurdu.

Milletlerin an'anelerini parçalamak, onların mukades saydıkları mâzileriyle irtibât ve alâkalarını kesmekle mümkündür. Târihi materyalistler bu hususta pek ustadırlar. Yeni nesillerin eski nesillerle irtibat ve alâkalarının nasıl ve ne şekilde kesileceğini gayet iyi bilirler ve ona göre hesaplarlar.. An'aneleri parçalamak ve nesilleri kuşaklarla birbirine düşürmek için müşterek olan mânevî değer ve fâziletlere taarruz ederek onları yok etmeğe çalışmak onların hedefi ve gayesidir. Dil, din ve târih en başta gelen üç hedef ve üç ana mevzudur. Mânevî değerlerin baş tacı edildiği cemiyetlerde târihi madecilik ve komünizm asla tutunamaz!

O nların, o mâhutların ürkütüğü ancak din ve milliyet duygusunun müttecânîs kuvvetidir. Tarihi maddeciler de, hürriyet-adalet- müsavat mefhumlarından hareket ederek sistemlerini rejim halinde cemiyetlere tatbik etmek isterler. Onların lügâtlarında yalnız (dîn) ve (milliyet) kelimelerine yer yoktur. Hürriyet, adalet ve müsavat iddialarındaki samimiyetsizlikleri de böylece kolayca anlaşılır. Zira hürriyet, adalet ve müsavat mefhumlarının müessesese halinde tatbik mevkiine konduğu ülkelerde din en yüksek serbestisine sahiptir; halbuki târihi materyalizmin ve komünizmin buna hiç müsamahası ve tahammülü yoktur. Çünkü orada devlet her şeydir ve her şey de devletten ibarettir.

Târihi maddeciler, ihtilâlcî ve anarşist sosyalistler ve bir kelimeyle komünistler, dîni yıkmak için mânevî değerlerin temeli olan ahlâk ve mukaddesata öldürücü darbeler indirirler; milliyet duygusunu dağıtmak ve yıkmak için de milletlerin târihlerine ve dillerine acımadan saldırırlar. Bu tehlikeli taarruzlara karşı ferdi şuûr uyanık olmalı ve ferdlere birleşerek içtimâî şuûru kurmalıdır. Bu yapılmazsa, gaflet ve alâkasızlık pek pahalıya mal olabilir.. Târihi maddeciliğin ve komünizmin yıkılması şarttır. Bunun için fer-

di şuûr uyanmalı, içtimâî şuûr teşekkül etmeli ve ferdi şuûru içtimâî şuûra bağliyyacak olan mânevîyât köprüsü derhal ve behemehâl kurulmalıdır.

Hür milletler arasında ve demokrasi dünyasında kütlelerin, «sosyalizm» den çekinmesi, onun komünizme giden yollardan biri olması sebebine bağlanmaktadır. Zirâ komünistler her şeyden önce sosyalisttir. Refâha kavuşmuş yüksek seviyeli medenî cemiyetlerde elbette bir sosyalizm mes'elesi, bir sosyalizm davası mevcut olmaz. Bu cemiyetlerin, sosyalizm merdivenine hiç te tırmanmağa lüzum görmeden terakkî ve tekâmüle ulaşmaları ise cidden dikkate değer bir keyfiyettir. Serbest teşebbüs sistemi, bu sistemin âdilâne ve muvâzeneli tatbiki, cemiyetlerdeki sosyalist kaymaları ve sonu tehlikeli olabilecek ihtilâlcî ve devrimci rejimlerin nüfuz ve tesirini tamamen önler. Sefâleti bertaraf etmek, okuryazar sınıfları çoğaltmak, hayat seviyesini yükseltmek, dîn ve vicdan serbestisini kurmak için demokrat rûhlu hür dünyanın sosyalizme hiç ihtiyacı yoktur. Baskıdan doğma emniyet, cemiyetlere huzûr getirmez!

Demokrasi, müşterek konuşma hürriyetine sahip olmak faziletidir. Bu faziletin de sosyalizme ve diğer kapalı rejimlere ihtiyacı olmayacaktır. İslâm demokratik devlet rejimi, insanın kendi durumunu sürekli olarak düzeltmesi ve hayırhahlık arzusu üzerine kurulur.

S erbest, hür fikirli bir cemiyet meydana getirmek için okuryazarları çoğaltmak ve sefâleti önleyici, fakr ve zarûreti giderici tedbirleri sür'atle almak lâzım gelmektedir. Maarif ve terbiye müesseseleri, milliyetçi ve mânevîyâtçı gayelerle harekete geçerek cemiyetlerin mânevî refâhını ve rûhî saadetini hazırlarken ve bunu temin ederken, iktisâd müesseseleri de madî refâhı ve kütle saadetini getirici hürriyetsever ve âdil bir iktisâdî siyaset ile hareket edecektir. Hukuk nizamı ve âdilâne murakabe içinde bir ikti-

sâdı politikanın kurulmasını ve kütleleri sevinç ve emniyetle refâha doğru götürmesini, mânevîyatçı milliyetçi bir maarif sisteminin (nizâmının) yardımıyla mümkün görüyoruz. Sosyalist ve komünist rejimlerin milliyetçiliği ve mânevîyatçılığı yoktur; fakat hürriyetler rejimi olan demokrasi bu imkâna, bu meziyete sahiptir. Milliyetçi ve mânevîyatçı muhafazakâr maârif ile âdil ve murakabeli bir iktisâd siyaseti, anarşist ve ihtilâlcî rejimlerin tehlikeli nüfuz ve tesirlerine karşı en kuvvetli silâhtır ve en iyi müdafaa vasıtasıdır. Maârif, mânevî kalkınmayı; iktisad da maddî kalkınmayı temin edecektir.

Sosyalistlerin ve komünistlerin karşısında zayıf olmağa ve hattâ ufak bir zaaf eseri göstermeğe hiç gelmez. Usûllerinin ne derece zekîce, fakat caniyâne ve hunharca olduğu bu asrın hür insanların hemen cümlesinin bildiği şeydir.

Mânevî amilleri ve değerleri

hiç nazara almadan cemiyeti bir ozomatlar yığını hâlinde görmek ve göstermek isteyeh gafiller, hürriyet ve adâlet fikrine ihânet edenlerdir.

Mânevîyat ile mukaddesâtı ve milliyeti inkâr ve reddeden rejimler, dîn duygusunu kaybeden cemiyetler için biçilmiş kaftan gibidir. Cemiyetleri izmihlâle, kökü dışarı Cemiyetleri bu türlü mukadesât düşmanı teoriler sürükler.. Sosyalist rejimlerin asıl gizli maksadları, toplulukları anarşiye (kargaşalığa) düşürmek ve ilmi lâflar altında gayet mâhirâne ve kurnazca komünizmi tesis etmektedir. Komünizmi yayılmasını önleyebilecek olan en müessir silâh ve ilâç: mânevîyatçı ve mukadesatçı muhafazakâr bir muvâzeneli iktisad sistemidir. Bu da demokratik nizâmın temeli olan İslâmiyet'te mevcuttur. Demokrasiyi tam olarak tatbik etmek demek, ilâhiyyât müesseseleriyle tamamiyle bütün vefebeleriyle serbest bırakmak ve ona

hürriyet içindeki haklarını verecek büyük bir müessese sıfat ve haysiyetiyle onu tanımaktır.

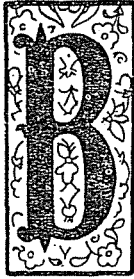
Bütün siyâsî ihtilâlcî ve anarşist «izm»lerin gayesi nazari olarak dâima cemiyete sağlam bir istikamet vermek, yeni ve dürüst bir nizâm getirmek ve bunun için muayyen vasıtalarla harekete geçmektir. Fakat, maalesef, hiç biri düzün ve devamlı bir sulh, huzûr ve şükûn sağlıyamamış, bunlar kâğıt üzerinde ve örümcekli raflarda kalmıştır. Çünkü harîs şahıslar ekinde ve tatbıkatta iş değişmiştir.

Manevî temellere dayanmayan (izm)lerin ömürleri dâima az olacaktır; komünizm bunların en başında gelir.

Erken veya geç, komünizm muhakkak bir gün yıkılacaktır. Bugün ric'at ve tereddüt devresindedir.

Komünizmin sefâleti, hür dünyanı müşterek saadetinin başlangıcı olacaktır.

HİRİSTİYANLIKTAKİ HURAFELER

ir cemiyetin içtimaf bünyesi bozulduktan sonra, Allah o cemiyete bir lütuf olarak yeni ve saf bir dîn göndermiştir. İşte zamanla içtimaf bünyesi bozulan Yahudi cemiyetine Allah, Hz. İsa'yı peygamber olarak göndermiştir. Fakat bu din de kendisinden önce geçen dinlere musallat olan şen'i âfetten kendisini kurtaramamıştır. Bazı kimşeler tarafından kasıtlı veya kasıtsız olarak bir takım bozuk itikadlar bu saf ve temiz olan dini ifsad etmiştir. Biz burarda bunlardan sadece kasıtlı olarak sokulan hurafe ve bozuk itikadlardan bahsedeceğiz:

Hristiyanlığın yayıldığını gören yahudiler bunu önlemek için çok uğraştılar. Önceleri kılıçla işi halletmeye baktılar. Fakat kılıçla bunun önünü almanın imkânsız olduğunu anlayınca başka yollara baş vurmaya başladılar. Yahudiliğin müfrit bir mezhebine bağlı olan Pavlos adında bir fedâi ve aynı zamanda hristiyanlığın takibçisi olan bu kumandan bir gün Şam'a kaçan zavallı Hristiyanları takib ederken âniden durur ve kendisine İsa'nın bir hitapta bulunduğu yalanını uydurur. Bundan sonra bir Hristiyan azizi olan Pavlos (Saint Pol) elinden geldiği kadar bâtil itikadları Hristiyanlığa sokmak için çalışır. Yahudiler bu adamın yahudi olmadığını iddia ederlerse de hakikî bir yahudi alimi ve kumandanı görmüş, bütün dinler hakkında geniş bir malûmata sahip olduğu gibi Eski İnan dini asıllarından Işık hakkını Mitra mezhebinin kendisinde büyük bir tesiri görülür. (2) Hristiyanlıktaki âyinlerin bir çoğunun Mitra mezhebindeki âyinlere benzemesi rastgele bir tesadüf olmasa gerek.

(1) Cihan Tarihinin Umumî Hatları C. 3. S. 19

(2) Cihan Tarihinin Umumî Hatları C. 3. S. 19

● Ziya KAZICI